

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Γιώτα Αδελφοπούλου

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΙΚΡΑ

1

Μη με πιπιλας
στα χειλη σου
στροβίλισε με
στη γλώσσα σου.

2

Μαζί σου ως το τέλος
τουτης της προσκαιρης αναπνοης.

3

Να σε λοιπον αλλιωτικος παλι
μα κουπα κρασι, μηλοκρασο.

4

Μονο συ
τιποτ αλλο.

5

Αν αγγιζω τα μαλλια σου...

Ο ΗΛΙΟΣ

Με ζεσταινει
με καιει
με ναρκωνει
με χωνευει
με χαιρεται.

ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Τον τραβαω
τον δεχομαι
τον χωνευω
τον λιγαστευω
τον χαιραμαι.

Μαρια Αζαρια

ΤΟΛΜΗΜΑ

(εντεκα τριστιχα)

Στον γκριζωπο ουρανο
απλωνουν κι ακουμπανε
τα κλαδια απ τα χεμωνατιακα δεντρα.

Απλωνω τα χερια. Για τα θλασταρια
ειναι ψηλα ο ουρανος
δεν φτανουν ν ακουμπησουν.

Ποθω μια ζεστη ηλιαχτιδα
— λατρευτο ονειρο
χαμενο απο τα ματια μου.

Βγαινουں απ το σκοταδι
και στο σκοταδι πανε
βαθια στις ριζες της νυχτας.

Το φεγγαρι — ακομα και την ανοι-
ξη —
βρεχει με δυναμη
στα μαλια μου μοναξια.

Μαυρος και χαρτινος ο θυθος της θα-
λασσας
ουτε κυμα — να με ξεκουρασει
απ το κοιταγμα των ονειρων μου.

Μυρωμενα αγριολουλουδα
και ηλιο φωτεινο βλεπω, κι αγαπη.
Βλεπω μα δε χορταινω.
Ολοι βλεπουν νησακια
Νησακια. Η ταλαιπωρη,
μου τα κρυβει ο ωκεανος.

Αναποδιασμενη υπαρξη. Τι μοιρα α-
ποφαστηχε
να κοιτας και να μη βλεπεις.
Τι ευγενικο μαλωμα!

Καιρος να πιασω λιγο ηλιο
και να μυριστω λουλουδια
κρατησου ευτυχια — σε παιρνω.

Βγαζω το κεφαλι μου πη την κουνου-
πιερα
— μουσκειω απο τις δροσοσταλιες.
Δεν πεθανα ακομα (!).

Βασιλικη Μαλαταρα

ΛΟΓΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Μικρες χαρες ακουμπισμενες
πανω στο γραμμα με το μελι και τα
καρυδια.

Ασπρα πλεχτα ονειρα θαλμενα
απο τ απογοιωμα πανω στα παιδικα μα-
τια.

Αφησα τη μορφη τους στο κατωι.

ΣΤΗΝ ΚΟΡΦΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

Στην κορφη του γαλαζιου εβαλε
να κυματιζει ολος ο κοσμος
Αρχισε να βρεχει και πτηραν τα πο-
ταμια

τις μικρες λεξουλες για να ζεσταθουν
στις φωλιες των πουλιων.

Κι σταν καποτε εψαξε να τις βρει
ειδε τα πουλια ματωμενα.

Νορελα

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Ηταν μια αυγουστιατικη βραδια.
Καθομουν διπλα στη θαλασσα
κι ονειρευομουν πως επαιζα στα χερια
μου το φεγγαρι.

Με πλησιασες και με ρωτησες
αν ηθελα να δωσω και σε σενα
το παιγνιδι μου για λιγο.
αμεσως απλωσα τα χερια μου
για να το παρεις μες απ τις παλαμες
μου.

τ αρπαξες με τετια ορμη
που τραδηξες και μενα κοντα σου.
εκεινη τη βραδια ακολουθησαμε το
φεγγαρι

στο νυχτερινο του περιπατο.
περιπλανηθηκαμε σ ολα τα μονοπατια

τ ουρανου.

δεν αφησες ουτε για μια στιγμη το
χερι μου.

μαζι επισκεφτηκαμε ολα ταστρα.
χαθηκαμε στο σκοταδι.

γιναμε ενα με τη νυχτα.

ξεχαστηκαμε απ το χρονο.

ζησαμε μια νυχτα στον ουρανο.

ωσπου

το πρωτο φως της μερας διελυσε την
ψευτια.

ειδα πως ημουν μονη στο δωματιο.

και καταλαβα πως ησουν ονειρο.

Ομορφο ονειρο. Αληθεια.

Δημητρης Παπανικολαου

ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Γεννηθηκα χθες

ζω σημερα

για να πεθανω αυριο.

Τελικα θα επιστρεψω παλι

μετα τη νεκραναστασ.

Αυτος ο κοσμος πρεπει να φτιαχτει
τωρα δεν προλαβαινουμε.

Αργυρω Τζελεσι

ΣΠΟΥΔΗ

Ερημια.

Καρδια, φως, ουρανος.

Εημερωσε.